

POZVÁNKA

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. * Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 13.12.2017.

PROSINEC 2017

ROČNÍK XVI. ČÍSLO 10

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

LÁSKA NAROZENA O VÁNOCÍCH

Svaté znamení

Josef Suchý

Když jadrným a řízným trylkem kříсне
sojka na dubu,
od červánkových končin letí
hejno cherubů.

Copak asi chtějí?
Nezahálají...
Má se zrodit Dítě
dneska na úsvitě.

Štědrý den se blíží
k jesličkám a kříži.

Také my tam budem,
do Betléma půjdem
pro zasvěcení.

Ilustrace: J. Švajdová

PROSINEC 2017

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Na zpravodaj naše dědiny jste darovali: v Bohuslavicích v kapli 250,- Kč,
v obchodě Hruška 100,- Kč, v Březnici 450,- Kč. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 17. 1. 2018.

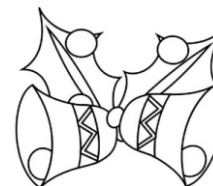
Srdečně jste zváni na
VÁNOČNÍ PÁSMO

Do kostela sv. Bartoloměje v Březnici dne 25. prosince v 17 hod.
Mladí hudebníci a zpěváčci doprovodí vánoční čas koledami.

Do kaple Navštívení Panny Marie v Bohuslavicích dne 7. ledna ve 14:30 hod.
S vánoční dobou se rozloučí zpěvem koled děti z místní školy a schola ze Lhoty
u Malenovic.

*Redakce zpravodaje Naše dědiny přeje všem čtenářům požehnané Vánoce
a vyslovuje poděkování za přízeň, finanční podporu a povzbuzení v naší práci.*

PROSINEC 2017

T.J. SOKOL BŘEZNICE VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

2. VÁNOČNÍ SETKÁNÍ U SOKOLSKÉ JOLKY, A TO V PONDĚLÍ 25. PROSINCE

V 17.30 HOD. PŘED BUDOVOU
SOKOLOVNY.

Báječnou vánoční náladu podpoří svým vystoupením

**BŘEZNICKÉ DECHOVÉ TĚLESO
HONZY DIVOKÉHO.**

Občerstvení zajištěno - SVAŘÁK, ČAJ, něco k
zakousnutí...

Těšíme se na vás !!!!

T.J. Sokol Březnice vás srdečně zve na tradiční
„**HUSTOKRUTOMEGAPŘÍSNOU**“
ŠTĚPÁNSKOU
ZÁBAVU
v úterý **26.12.2017** od
20 hodin
v budově březnické sokolovny se skupinou
Rockoar
Vstupné 100 Kč, bohaté občerstvení bude
jako vždy
připraveno v pekle

*Vánoční čas nastává, zvony chrámů zvoní,
zaslíbení pradávna Pán Bůh věrně plní.
V Betlémě se zrodil a má s námi podíl
v našem putování.*

K nejkrásnějším svátkům v roce musíme přistupovat tichounce, pomalými krůčky adventní doby, postupným rozsvěcováním svící na věnci, jedné po druhé, trpělivým otevíráním okýnek adventního kalendáře, bez předbírání, bez nenasytosti. Adventní doba nás připravuje na setkání s tajemstvím. Je to cesta za právě Narozeným, cesta lidí v metafoře tatínka, který jemně pootevřít dveře světničky, kde se mu narodil prvorozený syn. Buší mu srdce, je dojat, teplo života se mu vtírá do tváří. Daleko od něj je nyní celý svět. Sklání se před novým životem, který přišel na svět.

Adventní doba nás připravuje, abychom došli k jesličkám, v nichž leží právě narozené Božské Dítě. Ve střízlivosti ducha, bez tíže ustarání srdce, v dojetí chutnat tento vzácný čas.

Jak tuto realitu prožít! Kořalka, ohňostroj, ruch společnosti - k ničemu!

Jen zůstat u jesliček, v úctě k Dítěti, v úctě k Rodičce.

Pokojné a milostiplné Vánoce.

P. Václav Fojtík

Rok 2017 v Bohuslavicích u Zlína

Letošní rok byl z hlediska investičních akcí pro Bohuslavice opravdu hodně náročný.

Hned zjara jsme, podníceni zájmem o bruslení na hřišti a z toho vyplývající nutnosti zajištění pořádného osvětlení, vybudovali kolem našeho víceúčelového hřiště 4 sloupy s reflektory. Přitom se také rozšířilo veřejné osvětlení o sloupy u dětského hřiště a na cestě ke škole u klubovny.

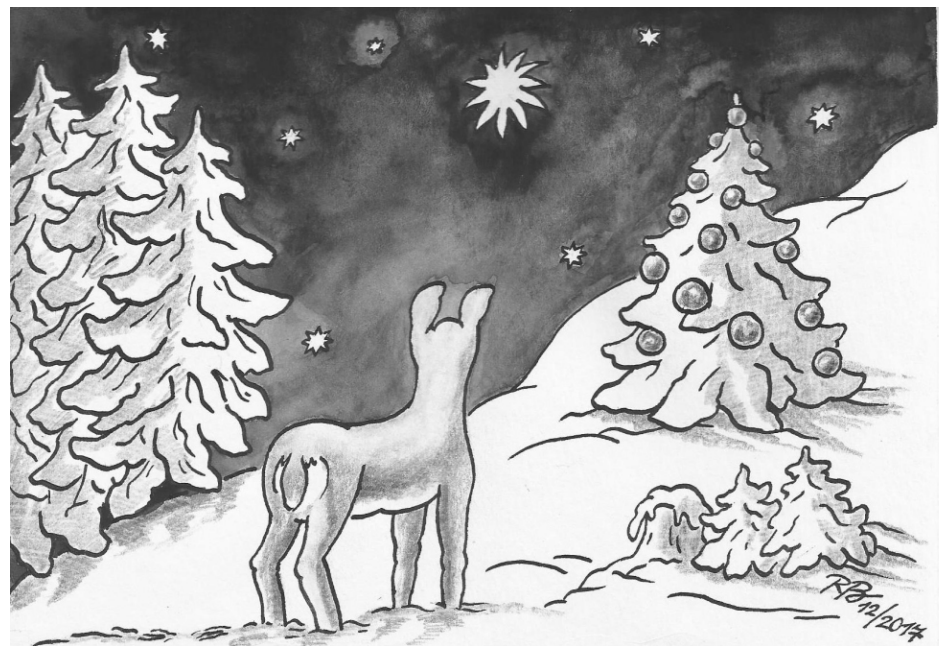
V dubnu jsme také dokončili „sanaci sesuvu“ na Stráních, podpořenou z Operačního programu životní prostředí a poté opravili celou místní komunikaci „Na Stráně“ včetně kanalizace a asfaltového povrchu.

V květnu začala už vloni naplánovaná, připravená a vysoutěžená stavba garáží pro obecní techniku. Přestože se počítalo, že se se stavbou začne už na podzim, kvůli tuhé a hlavně dlouhé zimě se firma Ergo do stavby pustila až na jaře, zato ale velmi usilovně. Během čtyř měsíců byla budova hotová, včetně zpevněných ploch před garážemi a koncem září jsme mohli přestěhovat traktory a veškerou techniku do „nového“, abychom se mohli pustit do přestavby na hasičské zbrojnici.

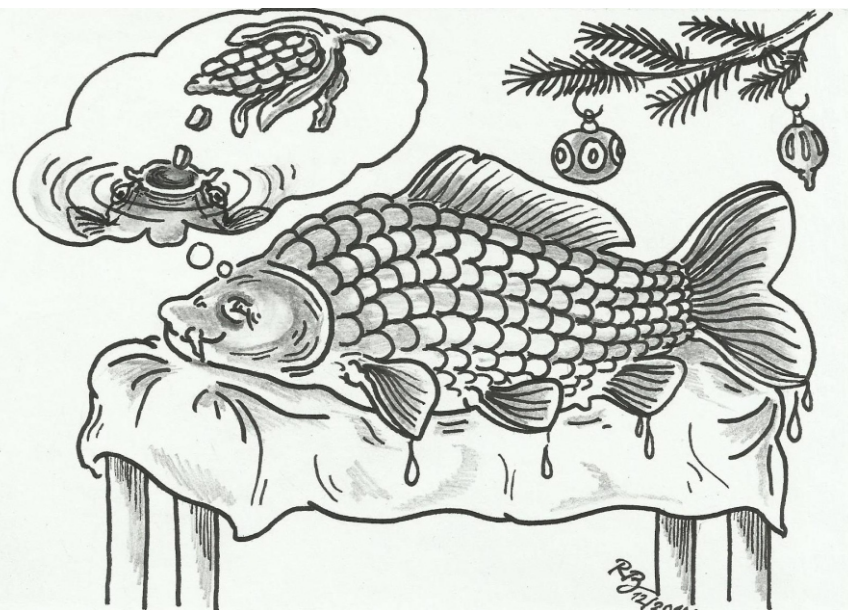
Začátkem června jsme začali, za přispění Zlínského kraje, s další etapou modernizace interiéru Sokolovny. Ve sklepech se osadil plynový kotel pro ústřední vytápění, namontovaly se v celé budově radiátory, ve vstupní hale se položila protiskluzná dlažba a na galerii nová podlahová krytina. Nejdůležitější ale bylo provedení akustického podhledu sálu z podhledových desek Heradesign a montáž nové elektroinstalace včetně zapuštěného i závěsného ledkového osvětlení.

Nejnáročnější a nejzdlouhavější stavbou letošního roku pro celou naši obec a všechny občany byla akce „Křižovatka“. O té už toho bylo napsáno dost, ale protože to asi někteří nezaregistrovali, chci upozornit, že se vlastně jednalo o dvě souběžné stavby, jednu, kterou realizoval a financoval Zlínský kraj prostřednictvím Ředitelství silnic Zlínského kraje - to byla rekonstrukce mostu a silnic, s tím také souvisely semaforey a zákaz vjezdu od Salaše. Druhou stavbou, kterou zajišťovala a platila obec s přispěním Státního fondu dopravní infrastruktury, byla stavba chodníku na Doubravy, na zastávku směrem na Zlín a od pomníku k hasičské zbrojnici a obchodu, opravy chodníků kolem zastávky ze Zlína, ke kapli a od obchodu směrem na Šarovy, parkoviště a zpevněné plochy před hospodou, kolem obecního úřadu, před hasičskou zbrojnicí a před obchodem. K tomu patří i přechody a přechodová místa s osvětlením, opěrné zdi u potoka a u domu čp. 14, nové zastávky a budoucí zelené plochy apod. Přestože nám ke konci stavby už počasí opravdu nepřálo, stavba byla (až právě na ty zelené plochy, které se musí dosypat a osít až na jaře) dokončena včas a konečně tu máme trochu klidu. Myslím ale, že se na potíže, které nám stavba způsobovala, brzy zapomene a že to, nakonec, stálo za to. Do budoucna musíme jen doufat, že se podaří s opravami starých a stavbami nových chodníků pokračovat.

CESTA NA ŠTĚDROU VEČEŘI DO BŘEZNICE

POZITIVNÍ MYŠLENÍ - ZÁKLAD DLOUHOVĚKOSTI

Ilustrace: R. Bárta

VÁNOCE V KNIHOVNĚ V BOHUSLAVICÍCH

V pátek 15. 12. proběhlo v naší knihovně vánoční posezení spojené s burzou knížek. Jelikož prostorová kapacita v knihovně je dost omezená, tak burza proběhla na chodbě OÚ a děti měly pro sebe místnost čekárny, kde se jim v průběhu akce promítala pohádka.

Jelikož toto posezení probíhalo v běžné otevírací době knihovny, bylo zde po celé dvě hodiny velmi živo. Nakonec jsem byla velmi mile překvapena pěknou účastí. Největším lákadlem pro děti bylo bezesporu závěrečné nadělování dárků. Všichni si totiž s sebou přinesli zabalené knížky, které jsme si pak navzájem rozdali. Myslím, že každý dostal pěkné překvapení a snad i zajímavé čtení.

Díky této akci má naše knihovna zase o pár čtenářů více a navíc vysoký počet půjčených knih. Tímto děkuji všem zúčastněným a hlavně těm, kteří se podíleli na závěrečném úklidu. Vzhledem k počtu dětí to byl opravdu nelehký úkol.

V roce 2018 bych se ráda zaměřila na dětské čtenáře a aktualizovala knihy s dětskou tematikou. Jsem moc ráda, že mi nosíte knížky, které Vám doma leží a nebo je máte vícekrát. Každopádně budu velmi vděčná za všechny, které přinesete i v příštím roce. Tímto všem přeji klidně strávené vánoční svátky a pohodový rok 2018. Knihovna bude 22. 12. a 29. 12. zavřená. Uvidíme se tedy až 5. 1. 2018.

Světlana Bilavčíková

Akce „Zateplená fasáda Hasičské zbrojnice“ byla, stejně jako naše ostatní již dříve realizované „zateplováčky“, podpořena z Operačního programu Životní prostředí. Kromě zateplení pláště budovy a nové fasády byly také vyměněny zadní plechové vstupní dveře za plastové a byl zateplen také strop nad horním patrem budovy. Jaksi „navíc“ se přitom ještě udělal chodníček ke dveřím, nové víko septiku, opěrná zídka a vydláždila se plocha pro umístění kontejnerů na tříděný odpad, aby tyto kontejnery nezavazely na parkovišti před obchodem.

Posledním kamínkem do mozaiky našich letošních investičních akcí bylo pořízení dvou radarových měřičů. Jeden je umístěn u Sokolovny, aby upozornil řidiče, že už jsou v obci a že tu jsou zastávky, druhý je na příjezdu od Doubrav, aby snížil rychlost řidičů před místem, kde se přechází přes silnici ke škole a školce.

Pevně věřím, že všechny zmíněné stavby, opravy i dopravní zařízení nám všem budou dobře sloužit a v příštím roce či letech budeme ve stavbách pokračovat. Jen bych znovu chtěla upozornit všechny, především starší občany a děti, že sebelépe nasvícený přechod či blikající radar je před bezohledností některých řidičů neochrání.

Protože byl pro nás pro všechny tento rok opravdu náročný, přeji vám všem, ať máte letošní Vánoce až po okraj naplněné zaslouženým odpočinkem a ať si svátky dokážete vychutnat s takovou srdečnou radostí, s jakou to dokážou jen malé děti. A v novém roce 2018 hodně zdraví, štěstí a úspěchů.

Jana Puškáčová, starostka Bohuslavic

Misie v Angole, díl 6. Biřmování, prázdniny

Moje služba už je v půli, ale i tak mě některé věci pořád dokáží příjemně překvapit. Představte si biřmování s téměř šesti sty biřmovanci! Mše byla trochu delší a oni i Angolané si obecně potrpí na delší oslavy. Celá akce trvala bezmála 4 hodiny, profesní centrum bylo plné k prasknutí a tak se hloučky lidí choulili k sobě do stínu akácií nedaleko budovy. Ten den dobře připékalo a i místní si raději něco dali na hlavu. Moje sandály s černou gumovou podrážkou se na špičce vystavené slunci rozpalovaly tak, že nebylo možné klečet, aniž by si o špičku boty člověk nepopálil prsty.

Bylo toho hodně i na samotného biskupa, který je původem ze Španělska, vzhledem připomíná Karola Wojtylu, ale také je to již člověk v letech. Po slavnosti jsme s ním společně poobědvali. Na biskupovi i přes únavu bylo vidět, že je velmi spokojený s prací salesiánů zde v Benguele. Afrika je v tomto ohledu opravdu těžko porovnatelná s Evropou. Podobná biřmování tu jsou každým rokem, nikoliv jako u nás jednou za pět let.

Prázdniny jsou v plném proudu a spousta mládeže jezdí na „tábory“. Co si pod tím představit? Jednoduše vezmou stany a dva tři dny někde společně vyrazí, většinou do jiné katecheze, kde přespávají na pozemku církve. Do přírody se tu stanovat moc nevyráží.

Nedávno jsme tu na našem „plácku“ hostili celoangolský tábor ADS (Amigos Domingo Sávio, neboli kamarádi Dominika Sávia). Jde o veselé společenství mladých lidí, které příklad sv. Dominika oslovil a oni teď v podobném duchu pomáhají jako animátoři ve svých katechezích. Z ADS znám nejlíp asi Terezu.

Tereza je drobná dívčina z ADS, je typickým příkladem kamarádů Dominika Sávia. Vždy veselá, a přesto zodpovědně uvažující, což v Angole nebývá až takovým pravidlem. Bydlí u své tety, kde se stará o její děti (snad 3 opravdu malé), současně studuje a nadto pomáhá jako animátorka v oratoři. Takto nabitý program není v Angole nijak výjimečný a trochu odrostlejší děti se starají během studií o své mladší sourozence. Při rozhovoru s ní máte pocit, že mluvíte s někým přinejmenším o 10 let starším, než by jejímu věku odpovídalo, rozhodně nepůsobí dojmem teenagerky. S Terezou nás seznámila ještě Veronika, dobrovolnice ze Slovenska, která se na ni vždy mohla spolehnout. Je to možná pouze můj osobní dojem, ale dívky se mi tu zdají o něco inteligentnější než kluci. Je to možná tím, že jsou daleko zdatnější od přírody v mluveném projevu a komunikaci obecně. Kluci zde sice mají potenciál k zvládnutí matematiky a technických oborů, ale nemají až takovou příležitost jej rozvíjet, no a pro kopání do míče nějaké zvláštní duševní vlohy nepotřebujete. Rozdíl si ale hned všimnete, když dojde na psaní nebo čtení.

Není betlém jako betlém

V Horní Lidči na Valašsku si můžete prohlédnout originální, ručně vyřezávaný mechanický betlém. Betlémská scéna o rozloze 170 m² ukazuje nejzajímavější historické momenty, zvyky a původní řemesla na česko-slovenském pomezí. Je zde osazeno 230 figur, z toho 75 pohyblivých a více jak sto vyřezávaných staveb. Zlínský a Trenčínský kraj je reprezentován dřevorezbami čtyřiceti nejzajímavějších míst těchto krajů, jako je například Svatý Hostýn, Velehrad, hrad Buchlov, Trenčínský hrad...

Součástí expozice betlému je filmový snímek, který byl pro tento účel natočen.

„Jsem poutník...“ těmito slovy začínala projekce o putování slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje, dokument o tradicích, zvycích na česko-slovenském pomezí. Mluvené slovo, podbarvené hudbou všem známého Hradišťanu, nás dovedlo až do míst, kde se narodil Ježíš.

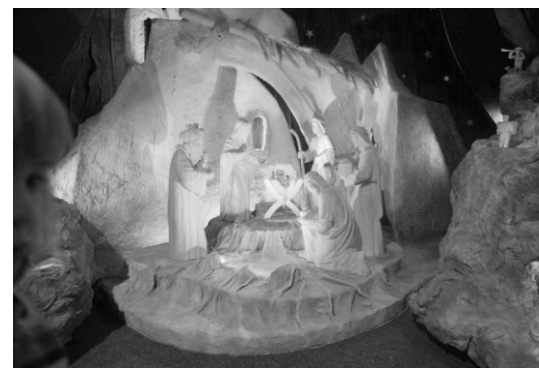
Návštěva tohoto betlému byla cílem zájezdu ČČK Březnice. Jako všechny zájezdy, pořádané paní Helenkou Klackovou, byl i tento nezapomenutelný.

Srdečná nálada všech zúčastněných bez rozdílu zda jsou mladí, starší, místní, či z Bohuslavic nebo Zlína, to dosvědčila.

Sladkou tečkou zájezdu byla návštěva čokoládovny a prodejny vánočních ozdob ve Vizovicích.

Jménem všech zúčastněných děkuji Helence za organizaci takových zájezdů, za její nápady, výlety do krásných míst naší vlasti i zahraničí.

M. Burdelová

PROVOZNÍ DOBA během VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ

23. 12. 10:00-17:00 hod., **24. 12.** zavřeno

25. 12. 13:00-17:00 hod., **26. 12.** 10:00-17:00 hod., **27. 12.** 10:00-17:00 hod.

Pozvánka na půlnoční...

Celý měsíc listopad na stránkách infokanálu Březnice byli zváni všichni ochotní zpěváci k nácviku zpěvu na půlnoční mši svatou. A nebyla to výzva marná, jsme rádi, že mezi naše „zdravé jádro“ se rozhodli přijít noví členové místního chrámového sboru.

Potěšilo nás mládí, které nás obohatilo, jsme vděční za správné chlapy z dědiny i kamarády ze Zlína. Pod vedením našeho varhaníka, sbormistra, kapelníka Ivana Slezáka připravujeme „Písně o narození Syna Božího - Ó vinšovaná hodino“, jejichž autorem je Václav Karel Holan Rovenský (1644-1718).

Písně z kancionálu Capella regia musicalis vybral - a hlavně pro sbor a orchestr zpracoval ing. Ivan Slezák.

Jsme vděční za to, že Ivan udržuje tradici zpívaných svátečních půlnočních mší.

Jsme vděční za jeho muzikantský um.

Jsme vděční za jeho trpělivost při nácviku.

Dovolujeme si Vás pozvat na půlnoční mši svatou, k poslechu líbezných vánočních melodií tohoto skladatele.

Marie Burdelová

Poděkování

Každý měsíc přichází do našich domácností časopis Naše dědiny. Seznamuje nás se zprávami o dění v jednotlivých obcích - Březnici, Bohuslavicích, Salaši.

Často slyším slova: „Už došly Dědiny?“ Ano, čekáme na ně, hlavně my starší, protože máme zájem o dění kolem sebe.

Proto je přínosem pro nás Vaše práce, kterou věnujete přípravě každého čísla časopisu. A za dar, který nám podáváte, je třeba děkovat.

Jmenovitě paní Marii Burdelové a otci Václavu Fojtíkovi, kteří dávají každé číslo do tisku.

Poděkování i Vám všem, kteří přispíváte svými zprávami, posíláte fotografie, obrázky a také těm, kteří časopis doručují do domácností.

Přání pohodových vánočních svátků při četbě Našich dědin vyslovuje za čtenáře

Jindřiška Švajdová

Proč jsem ale o Tereze začal psát? Hnutí ADS je jedna z těch věcí, které mě tu stále dokáží příjemně překvapit. Podobné prožívání spirituality Dominika Sávia u laiků a dokonce u mladých je věcí velice pěknou a v našich končinách ne až tak samozřejmou. Občas tu zkrátka potkám lidi, u kterých si řeknu, že bych se od nich mohl o životě a o vztahu k Bohu mnohému naučit.

Před pár dny jsme tu měli takové malé vánoce. Došly nám balíčky od bývalých dobrovolnic Bety a Veroniky ze Slovenska, k tomu přišel balík od Laury ze Španělska, která zde také měsíc pobývala a nadto se konečně podařilo dopravit věci od Aničky ke mně. Naše knihovna má tedy nové přírůstky, animátoři dostali nová trička a další věci a věcičky jdou do oratoria a ke všem známým a kamarádům.

Já teď mám také víc času se soustředit na projekci. Současně řešený projekt otevřeného kostela je takovou docela chuťovčičkou, padre patří mezi náročné klienty. Musím se přiznat, že podobnou konstrukci jsem už dlouho neřešil, navíc musím počítat s tím, že na některé stavební postupy se tu nemůžu zcela spolehnout. Konstrukce musí být elegantní a technické řešení čisté a jednoduché na provedení ve zdejších podmínkách. Po několika prvních návrzích jsme se konečně dostali do bodu, kdy se padremu návrh líbí a i technicky je to proveditelné. Inu práce jako každá jiná.

Mějte se tam u nás hezky a pozdravujte zimu.

Pavel alias Hugo Baskerville

Pohled na letošní Mikulášské divadlo 2017 v budově březnické sokolovny od zvukařského stolku.....

Sobota, 2.12.2017, 16.:05 hod. start, 16:22 hod. konec. Premiéra a zároveň i derniéra. Poté přichází Mikuláš s čerty a andělem, děti recitují, zpívají, jako odměnu dostávají mikulášské balíčky. Krátce po 17 hodině je sál sokolovny prázdný. Co tomu všemu předchází?

V první řadě příprava scénáře, letos konkrétně předělávka klasiky Čert a Káča.

Zde velký dík Zuzce Hanačkové.

Poté následuje rozdělení rolí hrstce ochotníků, kteří rádi, i v dnešní uspěchané době, obětují svůj volný čas a secvičí představení.

Letos byla příprava na představení krátká, pouze měsíc a půl. Jen pro představu, ten čas vypadá poměrně dlouze, ale všichni herci se sejdou maximálně jednou týdně.

První zkouška čtená, pro krátké seznámení s textem.

Další týden již hurá na pódium naší sokolovny. Já jakožto zvukař a vypravěč již musím být připraven, vše nahráno, namixováno, nazvučeno... První nesmělé krůčky herců po pódiu, dohadování kdo bude kde stát, pohyby, přesuny, úsměvy, dramatické výrazy.. Ak tomu ještě text... Letos obzvlášť obtížný, staročeština....

S blížící se mikulášskou besídkou stoupající nervozita, výpadky textu, ale taky očekávání, jak se bude představení děckám líbit.

V týdnu před besídkou je potřeba spustit kulisy z půdy sokolovny, umístit je a „rozchodit“, nazdobit sál, postavit stromek a tak dále a tak dále.

V pátek před besídkou je několik vyčerpávajících zkoušek, zde musím ze svého pohledu obrovsky pochválit naše malé ochotníky, Emču Machovou, Magdu Býmovou a Floriána Býmu, kteří prokázali neutuchající energii při těchto secvičováních.

A je tady sobota, po obědě dokonalé nastrojení a namalování herců, 2 generálky a ...

16:05 hod. start, 16:22 hod. konec. Premiéra a zároveň i derniéra. Překvapené obličejy dětí, strach, úsměvy. Poté přichází Mikuláš s čerty a andělem, děti recitují, zpívají, jako odměnu dostávají mikulášské balíčky. Krátce po 17. hodině je sál sokolovny prázdný.....

Poděkování

Nedávno (24.11.) jsme se v Březnici připravovali na odpoledne setkání seniorů. Nadpis zněl ...“odpoledne a večer s překvapením“.

A to pro nás překvapení bylo a velmi nečekané a milé.

Byl připraven košt vína, filmový snímek o osvobození Březnice, velmi chutná večeře a pak hudba a i tanec!

Všem se nám to moc líbilo, že jsme byli pospolu a vidět, že i když jsme už starší, dovedeme být i mladí.

Děkujeme zastupitelům obce za vzornou přípravu celého odpoledne i večera, za milou obsluhu i průběh seniorského setkání.

Jindřiška Švajdová

Rok

„... Jak ten čas letí,“ často povzdechnou někteří z nás. Ano, uteče týden, měsíc, rok a zároveň i život. U těch dvou posledních jmenovaných - rok, život, bych se chtěla trochu zastavit a vypůjčit si krásnou myšlenku, která mne nedávno oslovila.

Žijeme v době plné neklidu a stresu. Utíkáme, než abychom šli. Starší mně jistě dají za pravdu, že to dříve bylo trochu jinak.

Vstoupili jsme do období čekání - adventu, a je proto čas se ztišit a vidět uplynulý rok z pohledu mnoha lidí a mnoha profesí.

Rok se totiž skládá z práce, prastarých zvyků i nových starostí, z myšlenek těch, kdo už tu nejsou, i z nadějí těch, kdo tu jsou.

Zůstalo nám ve vědomí, že v lednu obcházejí naše domácnosti Tři králové. V některých rodinách se dodnes dělají zabijačky a vůně uzeného masa dělá chutě sousedům.

V únoru se vytáhnou ze skříně šaty na maškary a naladí se basa.

Každý kluk od svého dědy ví, jak nahradit zvony, které „odletěly do Říma“, jak se plete na Velikonoce tatar a děvčata, jak nazdobit kraslice. Ví, že v květnu se staví májky pod okny těch, které máme rádi. Červen je plný těšení se na prázdniny a každý hospodář ví, jak vypadá senoseč.

Čas běží od týdne k týdnu a od měsíce k měsíci, od smutků k povyražení a naopak. Z bartolomějské pouti se totiž dokotoulí k listopadovým dušičkám, až pak přijde k dvojitému vyvrcholení roku, kterými jsou u nás Mikuláš a Vánoce.

Měsíc prosinec ukončuje rok. Jaký byl, to každý účtuje sám. Kdesi v koutku duše dříme myšlenka na to, jací bychom chtěli být v příštím roce. Vzpomínáme na vyprávění našich babiček a dědů a víme, že co bývalo, už dávno není. Neměli tolik, kolik máme dnes my, ale byli snad šťastnější a tím i bohatší.

Životem je provázela myšlenka o pospolitosti rodiny, lásce k bližnímu, skromnosti a víra, proč je vlastně v kalendáři období adventu a proč vlastně Vánoce slavíme.

Většina z nás považuje vánoční svátky za nejkrásnější v roce. Proč? Snad i proto, že nastane klid a pohoda. V kruhu rodiny se rozsvítí stromeček a zazní i koledy. Tak to prožívali ti před námi, naučili nás takto prožívat konec roku a věřím, že nitka měsíce prosince se nepřetrhne a korálky tradice bude navlékat i další pokolení.

Klid, pohodu ve vánočním čase a hlavně pohlázení na duši přeje

Jindřiška Švajdová

Báječné herecké výkony - Zuzka Kolářová, Vít'a Býma, Tomáš Hnilička, Vašek Zeman, Eva Kúdelová, Zuzka Hanačíková, Věra Býmová, výše uvedená děcka...

Děkuji všem, co se letos „motali“ kolem této akce a doufám, že tato bude úspěšně pokračovat i v letech budoucích.

Ivo Kolář

VÝZNAMNÍ JUBILANTI V BOHUSLAVICÍCH

ČERVENEC - PROSINEC 2017

70 LET

Ing. František Lapčík
Ing. František Malýška
Božena Vyoralová

80 LET

Anděla Tobolová

92 LET

Bohumila Ondrašíková

Pasování na prvňáčky

V pátek 3. 11. 2017 nastal pro všechny naše prvňáčky dlouho očekávaný den. Již po dvacáté se konala v naší škole velká slavnost - pasování prvňáčků. Naši nejmenší školáci skládali první zkoušky před zraky svých rodičů, prarodičů, spolužáků a dětí z mateřské školy. Celý týden si žáčci opakovali všechny básničky a písničky, které se od začátku školního roku naučili. Konečně nastala chvíle, kdy se mohli předvést. Od 8 hodin se plnila naše 1. třída rodiči, prarodiči, dětmi ze školky a také spolužáky ze školy. Museli jsme dokonce vyklidit i lavice ze třídy, abychom se tam všichni vešli. V 9 hodin přivítala paní ředitelka všechny přítomné a zkoušky začaly. Prváčci zpívali písničky za doprovodu kytary, přednesli velkou spoustu básniček a přesvědčili všechny, že se za dva měsíce školní docházky moc naučili. Za své snažení byli odměněni velkým potleskem. Celou vyučovací hodinu pracovali s velkým nadšením - zpívali, počítali, četli a také ukázali, že už umí psát i některá psací písmena a slabiky. I když se všem nepovedlo vše bez chybičky, ukázali všichni, že jsou už opravdoví školáci. Aby prváčci načerpali nové síly před slavnostním pasováním, žáci třetího ročníku zazpívali pod vedením paní učitelky dvě anglické písničky. Poté byli naši nejmenší školáci vyzváni jeden po druhém, aby poklekli a paní ředitelka je pasovala na žáka nebo žákyni první třídy ZŠ a MŠ Březnice. Žáčci byli ostužkováni a všichni obdrželi krásné usmívající se sluníčko jako symbol toho, že budou školu navštěvovat rádi a s úsměvem. Všichni přislíbili. Tak doufejme, že jim to alespoň 2 roky vydrží.

Mgr. Jana Vojtková

BOHOSLUŽBY V DOBĚ VÁNOČNÍ

Sobota 23. prosince <i>(mše svatá ze 4. neděle adventní)</i>	17:00 Bohuslavice 18:00 Salaš
Neděle 4. adventní 24. prosince ŠTĚDRÝ DEN	8:00 Březnice 20:00 Bohuslavice 22:00 Březnice - <i>půlnoční</i>
Pondělí 25. prosince SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ <i>1. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš 17:00 <i>Vánoční pásma</i> (Březnice)
Úterý 26. prosince Svátek sv. Štěpána <i>2. svátek vánoční</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
Sobota 30. prosince	7:00 Březnice 15:00 <i>Vánoční koncert</i> (Březnice)
Neděle 31. prosince Svátek Svaté Rodiny <i>Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku</i>	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
Pondělí 1. ledna SLAVNOST MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš
Sobota 6. ledna SLAVNOST ZJEVENÍ PÁNĚ	7:00 Březnice 8:00-12:00 <i>Tříkrálová sbírka</i>
Neděle 7. ledna Svátek Křtu Páně	8:00 Březnice 9:45 Bohuslavice 11:00 Salaš 14:30 <i>Vánoční pásma</i> (Bohuslavice)

Během vánočních svátků bude možné navštívit jesličky:

- v kostele sv. Bartoloměje v **Březnici** v pondělí 25. prosince a v úterý 26. prosince od 13 do 16 hod.
- v kapli navštívení panny Marie v **Bohuslavicích** v pondělí 25. prosince a v úterý 26. prosince od 13 do 15 hod.

Betlémské světlo

Ptali se bývalého obyvatele Palestiny, který četl Starý zákon: „Vyložte nám toto tajemství! Čteme v Bibli, že Bůh na počátku stvořil světlo a oddělil je od tmy. Byl večer a bylo jítro, den první (Gn 1,3-5). Slunce, měsíc a hvězdy však stvořil později. Odkud tedy se vzalo to první světlo?“ Čtenář Starého zákona nedokázal odpovědět. Dali mu tedy vysvětlení ti, kdo se ho ptali.

Pravé světlo světa je Kristus. Ten je první a poslední a smysl všeho, co žije, a celého vesmíru. Slunce, měsíc, hvězdy a všechna ostatní světla jsou jenom jeho odleskem, symbolem. Musejí se tedy všechna zanést k Betlému, abychom pochopili jejich smysl. V dnešní technické společnosti jsou tu skauti, aby vodili lidi od strojů a umělého blahobytu nazpět ke kráse přírody. Ukazují jim, že jsou slunce, měsíc a hvězdy neskonale půvabnější než žárovky a neonová divadelní osvětlení. Svět, který vyšel z rukou Stvořitele, je krásný. Chceme-li však dobře pochopit jeho smysl, musíme všechna jeho světla v duchu nosit do Betléma. Pak pochopíme i to, co na konci všeho stvoření konstatoval Bůh: „Viděl jsem, že je to dobré.“

Chceme-li, aby byl svět opravdu dobrý, musíme být dobrými i my sami. Proto tak rádi stavíme betlémy na místech, kde žijeme, a zpíváme z plna hrdla: „Nesem vám noviny z betlémské krajiny... Radujme se, veselme se!“

Převzato z internetových stránek: www.betlemskesvetlo.cz

Betlémské světlo bude v obcích naší farnosti k vyzvednutí:

- v kapli v Bohuslavicích v sobotu 23. prosince po skončení mše svaté, tj. asi od 17:45 hod.
- v kapli na Salaši v sobotu 23. prosince po skončení mše svaté, tj. asi od 18:45
- u dveří fary od rána do večera 24. prosince.

Společenská rubrika

Křest

Filip Mališka

Radek Antonín Mališka

Tereza Mališková

Šarovy

Březnice

Březnice

Olomoučtí biskupové v 15. století

Kuneš ze Zvole

Konrád III. ze Zvole (Kuneš, Kunko, Kunce) byl 30. olomoucký biskup, bratr Markvarta ze Zvole. Narodil se v moravském šlechtickém rodě Zvolských ze Zvole, roku 1406 se stal knězem, auditorem papežského soudu a papežským kaplanem. V roce 1412 se stal scholastikem kapituly v Olomouci, v roce 1415 kanovníkem v Týně nad Vltavou a v roce 1419 farářem u sv. Mořice v Kroměříži. V roce 1420 se stal olomouckým proboštem. V letech 1415-1422 byl i svatovítským kanovníkem v Praze, kde získal titul doktora decretů. Byl rovněž proboštem u sv. Jiljí a kanovníkem vyšehradským a vratislavským. Za podpory krále Zikmunda se stal olomouckým biskupem a administrátorem pražské arcidiecéze. Papež Martin V. jeho volbu potvrdil a 10. ledna 1431 přijal Konrád biskupské svěcení.

Biskup Konrád po svém zvolení ihned svolal diecézní synodu do Brna, při níž nařizoval kněžím předepsaný oděv a tonsuru, zakazoval přepych v odívání a připomínal povinnosti residence. Potom cestoval s králem Zikmundem po Uhrách a po Německu a roku 1433 odjel na koncil do Basileje. V Ulm byl stížen úplavíci a 4. srpna 1434 tam zemřel. Byl pohřben v ulmském chrámu bosáků.

Pavel z Miličina

Pavel z Miličina a Talmberka (*Paul Miliczin, Paul von Miličin und Talmberg, či Paul von Militzschin und Thalenberg* † 2. května 1450) byl v letech 1434 až 1450 biskupem olomouckým.

Pocházel z Čech, z rodu pánů z Talmberka. Roku 1420 stal kanovníkem metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze. Později se stal i kanovníkem olomouckým a v roce 1434 proboštem svatovítské kapituly. Dne 3. října 1434 jej olomoucká kapitula zvolila 37. olomouckým biskupem. Biskupské svěcení přijal v Brně 1. ledna 1435 za přítomnosti císaře Zikmunda Lucemburského.

V roce 1436 se zúčastnil brněnských i jihlavských jednání, na nichž byla dohodnuta konečná formulace kompaktát. Dne 5. července pak byla Basilejská kompaktáta v Jihlavě vyhlášena. 29. června 1438 vedl biskup Pavel z důvodu sedisvakance pražské arcidiecéze v katedrále sv. Víta v Praze korunovační ceremoniál nového českého krále Albrechta Habsburského.

Po husitských válkách začal obnovovat poničené biskupské statky. Roku 1440 sezval na hrad Blansek biskupské leníky, kteří jednali o záležitostech, týkajících se manských statků. V roce 1445 dokončil výstavbu kartouzy v Olomouci. Za jeho episkopátu se také vrátili na vyloupený a vypálený Velehradský klášter cisterciáci.

Biskup Pavel z Miličina zemřel 2. května 1450 a byl pohřben v kolegiálním kostele sv. Petra v Brně.

Ing. Miloslav Mikeš

Nezapomenutelných 75 let od krutého přepadu a nacistické zvůle rodin Durajovy a Kozmíkovy

Po vyzrazení odbojářů Stanislavem Růžičkou začalo gestapo zatýkat i v Březnici. Brzy ráno na Vánoce, 25. prosince 1942 se rodina Ladislava Duraje čp. 168 chystala do kostela, kromě manželky Marie, matky čtyř dětí.

V tuto dobu se přiřítíl přepadový oddíl gestapa a s křikem a výhrůžkami je zaháněli do světnice. Této situace, zmatku a tmy využil L. Duraj a utekl do lesa.

Ve světnici bitím a trýzněním nutili manželku, aby řekla, kde je manžel. Nakonec řekla, že šel do kostela. S odpovědí se nespokojili a manželku Marii a jeho matku Reginu zatkli a vzali je s sebou do vězení. Doma zůstaly samy čtyři děti: Marie (11 let), Věra (10 let), Ladislav (7 let) a tříměsíční Libuška. Na přímluvu tehdejšího starosty Antonína Strnadela (čp. 43) několikrát nakojila Libušku paní Božena Hujíčková (čp. 157), která měla sedmiměsíční dceru Boženu. Libušku si vzala do opatrování teta, paní Vojkůvková. Zbývajících tří dětí se ujal bratr Ladislava - Jan s manželkou z Jaroslavic. Ti měli dcerky Boženu a Zdenku. Přestěhovali se na Kříby, kde ještě obhospodařovali i malé Durajovo hospodářství, které je vlastně všechny živilo. Přes všechny těžkosti, strádání a utrpení té doby se snažili dobře hospodařit, aby zajistili všem obživu a i výchovu tří dětí Ladislava, který pracoval v ilegalitě a musel přebývat v bunkrech. Tyto krušné a nelehké chvíle všichni prožívali až do 21.08.1944, kdy se Marie s velmi špatným zdravím vrátila z koncentráků. Byla vězněna ve Zlíně, Uh. Hradišti, Gerlizu a v Breslau. Na tyto hrozné, trýznivé a nezapomenutelné chvíle celé rodiny v době svého mládí nezapomínají žijící dcery: Marie Buchtová (86 let), Březnice čp. 168, Věra Bobálová (85 let) Zlín - Kostelec a Libuše Perůtková (75 let) Hranice na Moravě - ta z vyprávění a vzpomínek svých sester. Syn Ladislav již nežije. Po razii u Durajů vtrhlo gestapo i do domu Jana Kozmíka čp. 184 (ten se ale již delší dobu ukrýval). Tak zatkli manželku Bohumilu, syny Stanislava, Ladislava a dceru Miloslavu a odvezli je také do vězení.

Z koncentračních táborů se vrátili:

Ladislav - 15.3.1944

Miloslava - 25.6.1944

Stanislav - 22.12.1944

Bohumila - po skončení okupace

Z rodiny Kozmíkovy žije jen vnučka Jana Šišková, dcera Ladislava Kozmíka.

Paní Marie Buchtová i s rodinou se již mnoho let starají o údržbu a výzdobu "Mohyly", kamenného to symbolu zastřelených a popravených odbojářů. Za to jim patří velké poděkování.

Z originálů dokladů, vzpomínek a vyprávění sestavil a sepsal Oldřich Vavruša

Vzpomeňme s úctou a s vděčností

Letošní zima je zatím mírná a téměř bez sněhu. Nedá se porovnat s obdobím před 75 lety, kdy bylo sněhu „po kolena, místy po pás“ a mrzlo „jen to praštělo“!

Na den 29. ledna připadá smutné výročí pro naši obec.

Toho dne, 29. ledna 1943, byli předvoláni na Lesní úřad v Uherském Hradišti revírník František Valenta a hajný Antonín Čelůstka. Tam je zatkli zlínské gestapáci a odvezli do Zlína. Pod pohrůžkami, že budou vyvražďeny jejich rodiny, museli prozradit úkryt březnických odbojářů, po kterých gestapo bezvysledně pátralo již od roku 1942.

Toho dne jsme s kamarády po obědě sáňkovali na Slovácčově louce pod lesíkem (bylo mi 9 let) a viděli jsme, jak na Hanáčkův žleb najíždí jedno za druhým německé vojenské kryté nákladní auto. Bylo jich celkem 18. Seskakovali z nich po zuby ozbrojení němečtí vojáci. Bylo to 150 členů „Schutzpolizei“ z Holešova, což byla speciální jednotka vycvičená pro boj s partyzány. Společně s gestapáky a jednotkou SSmanů vpochodovali do dědiny.

Rozutekli jsme se domů a čekali s rodiči, co bude dál. Přes prosklené dveře tatínkova obchodu jsme společně s bratrem viděli, jak vojáci po hlasitých povelích zaujali rozestupy a přes ploty a jakékoliv jiné překážky se hrnuli v hlubokém sněhu směrem na Kříby. Tam byli v bunkru v Zákopaniči ukryti partyzáni. Posléze bylo slyšet střelbu a výbuchy granátů.

V zimě se brzy stmívá a za šera jsme viděli, jak na voze taženém koňmi vezou zastřelené partyzány. Byli to Jan Kozmík a Josef Slováček. Jeho bratra Aloise Slováčka táhli na svázaných smrkových větvích za vozem. Byl těžce raněn. Tak místní kovář p. Slováček přišel o oba syny.

Odvezli je do sálu Obecního domu, kam také přivlekli spoutané Ladislava Duraje a hajného Valentu.

Tato událost měla pro obec dalekosáhlé následky. Březnice byla uzavřena, nikdo se nesměl stěhovat, pokračovalo rozsáhlé zatýkání. Obci hrozil krutý osud Lidic a Ležáků.

Za okupace bylo uvězněno 64 občanů a za svobodu položilo život 19 mužů, jejichž jména jsou uvedena na pamětní desce památníku u kostela. Rovněž v r. 1955 vybudovaný památník „MOHYLA“ na vrcholů Kříbů a renovovaný bunkr s památníčkem Zákopaniči nám připomínají toto smutné období naší historie. Tiše vzpomeňme a nezapomínejme ani v budoucnosti!

Nemůžeme změnit minulost, ale můžeme sledovat její stopu a akceptovat ji ...

Irma Garlíková

